

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi za nično odločbo Evropskega parlamenta z dne 29. aprila 2004 o imenovanju druge osebe na mesto namestnika vodje prevajalskega oddelka za francoski jezik,

— Evropskemu parlamentu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi nasprotuje zavrnitvi OPI o odobritvi njegovi kandidaturi za mesto namestnika vodje prevajalskega oddelka za francoski jezik. Imenovan je bil kandidat po objavi mnenja za interni natečaj LA/113 (objava prostega delovnega mesta št. 9192).

V podporo svojim predlogom navaja kršitev člena 233 Pogodbe ES, kršitev člena 29(1) Kadrovskih predpisov, kršitev kariernega načela, kot tudi kršitev obveznosti obrazložitve.

V tem pogledu konkretno navaja, da:

— je do spornega imenovanja prišlo brez proučitve kandidature tožeče stranke,

— prednostni vrstni red med različnimi postopki razpisa prostih delovnih mest, kot je določen v členu 29 Kadrovskih predpisov, ni bil upoštevan,

— odsotnost odločbe glede kandidature tožeče stranke v postopku napredovanja/premestitve je toliko bolj huda, ker je zadevni postopek razpisa prostih delovnih mest že bil predmet razveljavitvene sodbe z dne 15. novembra 2000 (zadeva T-261/99, Dehon proti Parlamentu). Vendar pa bi izvršitev te sodbe obsegala obnovitev položaja, kakršen je obstajal pred nastopom okoliščin, ki jih je grajal sodnik.

Tožba *Compagnie d'entreprises C.F.E.* proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 21. februarja 2005

(Zadeva T -100/05)

(2005/C 106/82)

(Jezik postopka: francoščina)

Compagnie d'entreprises C.F.E., s sedežem v Bruslju, ki jo zastopajo Bernard Louveaux in Joël van Ypersele, avocats, je dne 21. februarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— Odločbo Evropske komisije z dne 7. decembra 2004 o sprejemu, v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS, seznama območij, pomembnih za Skupnost, za atlantsko biogeografsko regijo (2004/813/ES), objavljeno v UL z dne 29. decembra 2004, razglasi za nično v celoti, oziroma vsaj v delu, v katerem med območja, pomembna za Skupnost, uvršča zemljišče tožeče stranke na Avenue de la Foresterie v Watermael-Boitsfort (Belgija), vpisane v kataster, odsek F, št. 66/Y/2 in 66/s/2,

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi je lastnica velikega dela zazidljivega zemljišča, ki se nahaja na območju Région de Bruxelles-Capital. Navedeno zemljišče je bilo z izpodbijano odločbo uvrščeno med območja, pomembna za Skupnost.

V utemeljitev svojih navedb, tožeča stranka navaja:

— kršitev člena 4(1) in (2) in Priloge III k Direktivi Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, s tem, da naj bi Komisija sprejela predmetno odločbo, ne da bi Belgija pravilno predložila osnutka seznama območij, pomembnih za Skupnost, Bruseljski inštitut za upravljanje okolja, ki je avtor osnutka, pa naj očitno ne bi bil pristojen za njegovo pripravo. Posledično naj bi akt sprejel nepristojen organ.

- kršitev členov 4(2) in (3), 20 in 21 zgoraj navedene Direktive 92/43/EGS in členov 5(2) in (7)(1) Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil, člena 8 poslovnika Odbora za habitate, člena 9 standardiziranega poslovnika, sprejetega s Sklepom 2001/C 38/03 na podlagi zgoraj navedenega člena 7(1), kot tudi splošnih načel dobrega upravnega delovanja in načela „*audi alteram partem*“. Tožeča stranka v tem pogledu trdi, da mnenje Odbora za habitate ni bilo zahtevano po rednem postopku posvetovanja, temveč na podlagi pisnega postopka posvetovanja, ne da bi bila izkazana potreba za ta postopek ali odločitev o uporabi tega postopka predmet obrazložene odločitve in ne da bi imel Odbor za habitate možnost podati svoje mnenje o vseh tehničnih vidikih spisa.
- Komisija naj bi odločbo sprejela na podlagi osnutka seznama območij, ki temelji na nepravilnih podatkih glede dejstev in/ali nerelevantnih dejstvih glede na merila, določena v Prilogi III k Direktivi 92/43/EGS.

**Tožba CEGELEC SA proti Evropskemu parlamentu,
vložena dne 28. februarja 2005**

(Zadeva T -104/05)

(2005/C 106/83)

(Jezik postopka: francoščina)

CEGELEC SA, s sedežem v Bruslju, ki jo zastopata André Delvaux in Véronique Bertrand, avocats, je dne 28. februarja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Evropskemu parlamentu.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- ugotovi, da je ničnostna tožba dopustna,
- razglasi za nično odločbo z dne 15. decembra 2004, s katero je Evropski parlament zavrnil ponudbo družbe CEGELEC in družbi GROUP 4 Technology SA oddal tri sklope javnega naročila za dobavo in izvedbo sistemov

video nadzora na treh mestih delovanja Evropskega parlamenta, kar je bilo predmet javnega razpisa, objavljenega v Uradnem listu Evropske unije S 61 z dne 26. marca 2004, družba CEGELEC pa je bila z razlogi takšne odločitve seznanjena z dopisom z dne 16. decembra 2004,

- naloži Evropskemu parlamentu plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke v okviru postopka s povabilom k oddaji ponudb za dobavo in izvedbo sistemov video nadzora na treh mestih delovanja Evropskega parlamenta in o oddaji javnega naročila drugemu ponudniku.

Tožeča stranka se v tožbi sklicuje na več domnevnih kršitev zadevnih specifikacij kot tudi Uredb 1605/2002 ⁽¹⁾ in 2432/2002 ⁽²⁾ ter Direktiv 92/50 ⁽³⁾, 93/36 ⁽⁴⁾ in 2004/18 ⁽⁵⁾, in sicer na:

- nezadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe, ki je bila posredovana tožeči stranki,
- neupoštevanje meril za oddajo javnega naročila in neupoštevanje kriterijev sistema ponderiranja, določenega v specifikacijah,
- dejstvo, da naj, glede na njeno velikost, sprejeta ponudba ne bi upoštevala zahteve, da mora biti ponudba napisana v enem izmed uradnih jezikov Skupnosti,
- dejstvo, da naj bi Parlament s kršenjem načela enakosti med ponudniki oddal javno naročilo na osnovi kamer, ki med „foto-testom“ niso bile predstavljene,
- domnevno zamudo roka pri oddaji ponudbe, ki je bila sprejeta.

⁽¹⁾ UL L 248, str. 1.

⁽²⁾ UL L 357, str. 1.

⁽³⁾ UL L 209, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 199, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 134, str. 114.